

Golda meir

ABSTRACT

Acest eseu analizează rolul indispensabil al Goldei Meir în orientarea sionismului către înființarea statului Israel. Investigând implicarea sa timpurie în activitățile sioniste și conducerea politică ulterioară, studiul subliniază contribuțiile Goldei Meir manifestate într-o conjunctură istorică critică.

Nicoleta Spiridon (Nițescu)
Istoria Sionismului (Crearea Statului Israel)

I. INTRODUCERE

Acest eseu analizează rolul esențial al Goldei Meir în orientarea sionismului către crearea statului Israel. Analizând angajamentul ei timpuriu în activitățile sioniste și cariera politică ulterioară, demersul evidențiază contribuțiile concrete ale lui Meir într-o perioadă crucială a istoriei. Prin examinarea activității sale în cadrul provocărilor și controverselor, eseuul își propune să elucideze impactul lui Meir asupra traiectoriei sionismului, încadrând-o drept o figură centrală în formarea națiunii Israel. (Meron Medzini, 2008, p. 6)

Golda Meir este o personalitate marcantă în anele sionismului, lăsând o amprentă de neșters asupra aspirațiilor evreiești și a înființării statului Israel. Născută într-o perioadă de ferveur ideologică, viața lui Meir s-a împletit în mod complex cu dezideratele mișcării sioniste.

Multiplul rol jucat de Golda Meir în cadrul sionismului este accentuat de angajamentul ei timpuriu față de cauză, momentele cruciale din parcursul ei politic și moștenirea durabilă pe care și-a creat-o în peisajul complex al narațiunii sioniste. Pe măsură ce deslușim straturile dedicării și determinării sale, încercăm să aducem lumină asupra impactului profund, pe care Golda Meir l-a avut în privința realizării idealurilor sioniste și a modelării destinului Israelului. (Meron Medzini, 2008, p. 233)

Golda Meir a devenit un element central în strădaniile de formare a Statului Israel, contribuind semnificativ la realizarea aspirațiilor sioniste.

Angajamentul ei față de această cauză a fost evident prin implicarea sa timpurie în organizațiile sioniste și prin participarea activă la eforturile diplomatice. Dedicarea de nezdruncinat a lui Meir a atins apogeul în timpul perioadei tumultuoase din jurul înființării statului evreu în 1948, unde a jucat un rol central în negocierile și procesele decizionale. Făcând parte dintre figurile maracante ale fondării Israelului, implicarea sa și deosebita determinare au fost esențiale în navigarea în peisajul geopolitic complex, care a culminat, în cele din urmă, cu proclamarea Statului Israel. Moștenirea durabilă a Goldei Meir subliniază rolul său esențial în modelarea cursului istoriei și consolidarea poziției sale ca figură fundamentală în narațiunea sionistă. (Syrkin, 1969, p. 10)

II. CONTEXTE

Anii de formare ai Goldei Meir au fost marcați de o copilărie care s-a desfășurat pe fundalul sfârșitului secolului al XIX-lea și al începutului secolului al XX-lea, modelând-o ca pe un lider rezistent și vizionar. Născută la 3 mai 1898, la Kiev, Ucraina, pe atunci parte a

Imperiului Rus, Golda a fost un copil încercat de provocările și incertitudinile epocii. (Meir, 1975, p. 13) Emigrarea familiei sale în Statele Unite, în 1906, a reflectat condițiile antisemite omniprezente din Rusia, care au declanșat căutarea unui refugiu și a unor oportunități economice în Milwaukee, Wisconsin. Această mutare transcontinentală a expus-o pe tânăra Golda la complexitatea imigrației și a noutății culturale, punând bazele capacității sale ulterioare de a se adapta diverselor contexte de viață. (Meron Medzini, 2008, pp. 10-14)

În ciuda greutăților economice, copilăria Goldei Meir a fost caracterizată de dorința de a se educa, toate acestea pe fondul unei conștientizări crescânde a nedreptăților sociale.

Înscrierea ei la școala Fourth Street School din Milwaukee i-a oferit o educație de bază (Meir, 1975, p. 33), iar expunerea la ideologiile socialiste în cadrul discuțiilor politice din familia ei i-a influențat conștiința socială și politică. (lipsa unei educații universitare a fost deseori criticată de adversarii săi politici)

Angajamentul familiei Meir față de sionism și de identitatea evreiască a jucat, de asemenea, un rol crucial în modelarea viziunii Goldei asupra lumii în timpul anilor de formare a acesteia. (Meir, 1975, p. 24) Aceste experiențe timpurii au contribuit la dezvoltarea unei persoane rezistente și conștiente din punct de vedere social, care, mai târziu, va apărea ca o figură cheie în mișcarea sionistă și în crearea statului Israel, făcând din ea un adevărat lider - un drum care a început prin aderarea la Poalei Zion în 1915. (Syrkin, 1969, p. 41)

III. IMPLICAREA ÎN SIONISM

Sosirea primilor coloniști evrei, în 1878, a marcat un capitol fundamental în istoria sionistă și a pregătit terenul pentru crearea statului Israel. Golda Meir, recunoscând semnificația istorică a acestor pionieri, a privit migrația lor ca pe un pas critic spre realizarea aspirațiilor sioniste.

Primii imigranți evrei, animați de un angajament fervent de a-și revendica patria strămoșească, s-au confruntat cu provocări formidabile în timp ce stabileau comunități agricole și căutau să cultive o legătură cu pământul.

Golda Meir, care, mai târziu, în 1969, va deveni prim ministru al statului israelian, avea să recunoască retrospectiv clarviziunea acestor primii coloniști, care au pus bazele îndeplinirii viselor sioniste. Reziliența, determinarea și viziunea lor în privința constituirii unei patrii evreiești suverane au contribuit în mod fundamental la formarea convingerii lui Meir că înființarea Israelului nu era doar o necesitate politică, ci și un imperativ istoric înrădăcinat în

eforturile și sacrificiile celor care s-au aventurat pentru prima dată să-și revendice pământul în 1878. (Meir, 1975, p. 23)

Implicarea Goldei Meir în mișcarea sionistă a fost caracterizată de o dedicare neabătută și de o participare activă, în special în perioada în care a trăit în Palestina, în anii 1920. În 1921, ea și soțul ei, Morris Meyerson (Meir, 1975, p. 49) (nume schimbat mai târziu în Meir), au emigrat în Palestina din Statele Unite, unde fuseseră activi în cercurile sioniste. Implicarea Goldei Meir în mișcarea sionistă s-a manifestat la începutul anilor 1920, când s-a mutat din Statele Unite în Palestina. Ea a devenit un membru activ al mișcării sioniste muncitorești și a lucrat ca profesoară și muncitoare în kibbutz. (Meir, 1975, p. 102)

Meir s-a cufundat rapid în activitățile sioniste ale comunității evreiești în plină expansiune din Palestina, în ciuda multiplelor dificultăți pe care familia ei le-a avut de întâmpinat. S-a alăturat Histadrut, Federația Generală a Muncii Evreiești, și s-a implicat în diverse cauze sociale și politice. (Meir, 1975, p. 109)

În anii 1920, Meir a jucat un rol crucial în dezvoltarea structurilor comunitare și cooperatiste din cadrul așezărilor evreiești.

Competențele sale organizatorice și abilitățile sale de conducere au fost evidente în timp ce lucra pentru a stabili servicii sociale, școli și facilități de sănătate cu scopul de a sprijini populația evreiască în creștere.

Meir a devenit, de asemenea, o parte integrantă a mișcării muncitorești (Syrkin, 1969, p. 36), militând pentru drepturile muncitorilor și pentru condiții mai bune. (Meir, 1975, p. 46)

Angajamentul ei față de cauza sionistă s-a extins dincolo de eforturile locale. Golda Meir a participat în mod activ la angajamente diplomatice, reprezentând comunitatea evreiască din Palestina la diverse forumuri internaționale. Ea a jucat un rol esențial în negocierile cu autoritățile britanice, încercând să promoveze interesele populației evreiești și agenda sionistă. (Meron Medzini, 2008, pp. 118, 120)

Activitățile desfășurate de Golda Meir în Palestina în anii 1920 au pus bazele viitorului său rol de lider și i-au demonstrat determinarea și angajamentul de a construi o patrie evreiască puternică.

Aceste experiențe formative i-au influențat profund traiectoria politică, culminând, în cele din urmă, cu rolul său esențial, ca om politic, în general, și ca ambasador al Statului Israel în Rusia. (ea fiind prima care a îndeplinit această funcție)

În 1928, a fost numită secretar al Women's Labor Council (Meir, 1975, p. 111). Această decizie fundamentală a marcat un moment transformator în viața ei, care, din păcate, a contribuit la separarea de soțul ei, Morris Meyerson. Presiunile carierei sale politice în plină dezvoltare au obligat-o pe Golda Meir să dedice tot mai mult timp și energie responsabilităților sale publice. Ea s-a implicat în toate chestiunile politice și s-a evidențiat prin activitățile de strângere de fonduri. (Meron Medzini, 2008, p. 42)

Ascensiunea politică a Goldei Meir s-a împlinit în mod incontestabil cu sacrificiile personale, iar dedicarea sa de nezdruccinat față de responsabilitățile sale politice a jucat un rol esențial în modelarea atât a moștenirii sale publice, cât și a traiectoriei vieții sale personale.

În 1934, a fost aleasă secretar al Consiliului de Femei al Histadrut. (Knesset.gov.il, 2024)

În 1936, a fost aleasă șefă a Diviziei de Asistență Socială. Meir a deținut mai multe roluri cheie în cadrul Agenției Evreiești în timpul și după cel de-al Doilea Război Mondial. A fost semnatară a Declarației de Independență a Israelului din 14 mai 1948. Meir a fost aleasă în Knesset în 1949 și a ocupat funcția de ministru al Muncii până în 1956, când a fost numită ministru de Externe de către prim-ministrul David Ben-Gurion. S-a retras din minister în 1966 din cauza problemelor de sănătate. În 1969, Meir a preluat rolul de prim-ministru în urma decesului lui Levi Eshkol. La începutul mandatului său, a efectuat mai multe vizite diplomatice la liderii occidentali pentru a-și promova viziunea sa de pace în regiune. Izbucnirea Războiului de Yom Kippur, din 1973, a luat Israelul prin surprindere și a provocat pierderi masive în rândul armatei. Furia publică rezultată a afectat reputația lui Meir și a condus către demararea unei anchete care să analizeze eșecurile. Golda a demisionat în anul următor și a fost succedată în funcția de prim-ministru de Yitzhak Rabin. (Knesset.gov.il, 2024).

IV. ROLUL ÎN HAGANAH

Haganah a fost o organizație paramilitară sionistă, care a acționat în cadrul Mandatului britanic pentru Palestina între 1920 și 1948. Înființarea sa, în 1920, s-a bazat pe necesitatea de a proteja prezența Yishuv-ului în regiune. A fost desființată oficial în 1948, pe măsură ce a evoluat în forța fondatoare asimilată Forțelor de Apărare ale Israelului, la scurt timp după Declarația de Independență a Israelului. Concepută inițial cu scopul de a apăra așezările evreiești împotriva incursiunilor arabe, Haganah a jucat un rol esențial în evenimente semnificative, precum revoltele din Nebi Musa din 1920, revoltele din Jaffa din 1921, revoltele din Palestina din 1929, revoltele din Jaffa din 1936 și revolta arabă din Palestina din

1936-1939. Acționând sub jurisdicția Agenției Evreiești, organismul oficial de guvernare responsabil de comunitatea evreiască din Palestina în timpul mandatului britanic, Haganah a menținut o poziție moderată în activitățile sale până la încheierea celui de-al Doilea Război Mondial. Această abordare s-a îndepărtat de facțiunile paramilitare mai radicale, și anume Irgun și Lehi, ceea ce a dus la disocierea lor ulterioară. (Colaboratori Wikipedia, 2019) (Haganah | Organizație militară sionistă | Britannica, 2019)

Golda Meir s-a implicat activ în strângerea de fonduri (Meir, 1975, p. 212) și de recrutarea membrilor pentru organizație. Pe măsură ce tensiunile au escaladat în perioada premergătoare celui de-al Doilea Război Mondial, responsabilitățile lui Meir în cadrul Haganah s-au extins.

A devenit o figură cheie în coordonarea eforturilor de imigrare clandestină, ajutând refugiații evrei să ajungă în Palestina în ciuda restricțiilor britanice. Implicarea lui Meir în Haganah a reflectat angajamentul ei față de apărarea și supraviețuirea comunității evreiești din Palestina, pregătind terenul pentru viitoarele sale roluri în politica și diplomația israeliană. (Meir, 1975, pp. 148 -152)

V. EFORTURI DIPLOMATICE

Golda Meir a jucat un rol crucial în mișcarea sionistă care a condus la crearea statului Israel. În timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, ea a devenit o susținătoare puternică a cauzei sioniste, negociind cu autoritățile britanice. În 1946, când mulți activiști evrei, inclusiv Moshe Sharett, au fost arestați de britanici, Golda Meir a intervenit pentru a prelua temporar rolul lui Sharett. (Meron Medzini, 2008, p. 112)

Ea a lucrat neobosit pentru a-și elibera colegii și pentru a reglementa situația refugiaților de război evrei, care se stabiliseră în Palestina sfidând reglementările britanice privind imigrația. După eliberarea lui Sharett, acesta și-a reluat îndatoririle, iar Meir și-a reluat funcția anterioară.

În ianuarie, 1948, Meir a plecat în Statele Unite pentru a strânge fonduri pentru forțele armate evreiești.

Discursul său de la Adunarea Generală a Federațiilor Evreiești și a Fondurilor de Asistență Socială din Chicago a depășit așteptările de strângere de fonduri, aducând o sumă dublă față de cea solicitată.

După înființarea Statului Israel, Meir și-a continuat activitatea diplomatică, fiind ambasador al țării în Uniunea Sovietică, iar mai târziu a preluat funcțiile de ministru al Muncii și ministru de Externe. (Syrkin, 1969, p. 275)

VI. CONCLUZII

Angajamentul teribil al Goldei Meir față de mișcarea sionistă a lăsat o amprentă de neșters asupra istoriei poporului evreu și asupra înființării statului Israel. De la implicarea sa timpurie în activitățile sioniste până la rolurile sale esențiale în momentele critice, activitatea Goldei Meir a fost caracterizată de rezistență, diplomație și o dedicare de nezdruccinat pentru realizarea aspirațiilor evreiești. Fie că a negociat cu autoritățile britanice în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, fie că a trecut peste provocările legate de arestările activiștilor evrei din 1946 sau a mobilizat sprijin financiar pentru forțele armate evreiești, Meir a demonstrat o capacitate extraordinară de analiză politică și de reziliență.

Golda Meir reprezintă o dovadă a puterii convingerilor și a rolului esențial pe care îl pot juca indivizii în modelarea cursului istoriei, în special în cadrul peisajului complex și multifacetat al mișcării sioniste.

VII. BIBLIOGRAFIE

1. Haganah | Zionist military organization | Britannica. (2019). In: *Encyclopædia Britannica*. [online] Available at: <https://www.britannica.com/topic/Haganah> [Accessed 23 Jan. 2024].
2. *Knesset.gov.il*. (2024). Available at: <https://main.knesset.gov.il/en/about/pages/golda.aspx> [Accessed 23 Jan. 2024].
3. Medzini, M. (2018). *Golda Meir – A Forty Year Perspective*. *Israel Studies*, 23(1), p.73. doi: <https://doi.org/10.2979/israelstudies.23.1.04>.
4. Meir, G. (1975). *My Life*. New York: G. P. Putnam's Sons.
5. Meron Medzini (2008). *Golda Meir: a Political Biography*. Boston ; Berlin: De Gruyter Oldenbourg.
6. Syrkin, M. (1969). *Golda Meir Israel's Leader*. G. P. Putnam's Sons New York.
7. Wikipedia Contributors (2019). *Haganah*. [online] Wikipedia. Available at: <https://en.wikipedia.org/wiki/Haganah>.